

Redengevende omschrijving met waardestelling

**Borne 46 te Schijndel
Gemeente Meierijstad**

Objectgegevens

Adres : Borne 46
Postcode : 5481 XR
Plaats : Schijndel
Kadastraal : Schijndel, sectie L, nr. 123
Oorspronkelijke functie : boerderij
Huidige functie : boerderij
Bouwjaar : vóór 1830

Algemeen

Bezoekdatum : 1 september 2021
Auteur : Ing Anke Thijssen MA
Redactie : Karlijn Kersten MA MSc
Rapportagedatum : 28 oktober 2021

Monumentenhuys Brabant B.V.
Markt 9
4931 BR Geertruidenberg
www.monumentenhuysbrabant.nl
T. 0162-511833
E. info@monumentenhuysbrabant.nl

Monumentenhuys Brabant B.V. aanvaardt geen aansprakelijkheid voor eventuele schade voortvloeiend uit het gebruik van de resultaten van dit onderzoek of de toepassing van de adviezen.

Inleiding

Deze beschrijving dient om de cultuurhistorische waarden van de boerderij vast te stellen. In de beschrijving worden de gevels met de klok mee beschreven, beginnend bij de voorgevel. De gevels worden afzonderlijk van links naar rechts beschreven. In de beschrijving worden de oorspronkelijke onderdelen en later gedane wijzigingen vermeld. De voorgevel van het pand betreft de zuidgevel.

Situering, geschiedenis en hoofdvorm

Ten westen van de dorpskern van Schijndel en ten zuiden van de huidige woonwijk Boschweg ligt het voormalige gehucht Borne. Borne is een van de vijf gehuchten waarin Schijndel van oudsher verdeeld was met verder de gehuchten Wijbosch, Elschot, Lutteleind en Broekstraat. Ten zuiden van de driehoekige 'plaatse' waaromheen het gehucht Borne is ontstaan ligt aan de gelijknamige weg de kortgevelboerderij Borne 46. Borne is een landelijke weg in noord-zuidelijke richting waaraan verschillende (historische) boerderijcomplexen gelegen zijn. Het gehucht Borne komt al sinds 1850 voor op de Topografische Militaire kaart. De boerderij Borne 46 is op ruime afstand van de weg met de nokas haaks op de weg gesitueerd. De oorspronkelijke voorgevel (oostgevel) staat daarbij richting het veld (en kerk) en de achtergevel aan de weg. Vermoedelijk had deze indeling een praktische reden; de achtergevel en het bedrijfsgedeelte waren beter toegankelijk als deze aan de doorgaande weg waren gelegen.

De rode pijl wijst Borne 46 aan. Bron: Google Maps.

De rode cirkel wijst Borne 46 aan. Bron: Google Maps.

Op het Kadastrale minuutplan uit 1830 is de boerderij reeds ingetekend en was toen in eigendom van Hendrik Hendrik van de Ven, rentenier in Schijndel. Het perceel bestaat dan uit de boerderij (huis) en het erf.¹ De percelen rond de boerderij behoren tot dezelfde eigenaar. De plattegrond van de boerderij zoals ingetekend op de Kadastrale minuut wijkt af van de huidige plattegrond. Op de Kadastrale minuut is namelijk geen volledige rechthoek te zien, maar bevatte de rechterzijgevel van het bedrijfsgedeelte een inham. Tevens is de huidige plattegrond langer. Uit de leggerartikelen blijkt dat er in 1889 een deling heeft plaatsgevonden en in 1928 is het huis verkocht en was het in eigendom van Hendrika Smits.² Op de Topografische Militaire kaarten van 1900 en 1956 is de boerderij ook ingetekend. De inham is niet zichtbaar op deze kaarten.

Uit de kadastrale hulpkaarten uit 1967, 1980 en 1982 blijkt dat de boerderij exact gelijk is ingetekend als op het Kadastraal minuutplan. Op de kadastrale hulpkaart uit 2005 is de boerderij met een langere plattegrond ingetekend en zonder inham in de rechterzijgevel.

Kadastraal minuutplan 1830. Bron: beeldbank.cultureelerfgoed.nl.

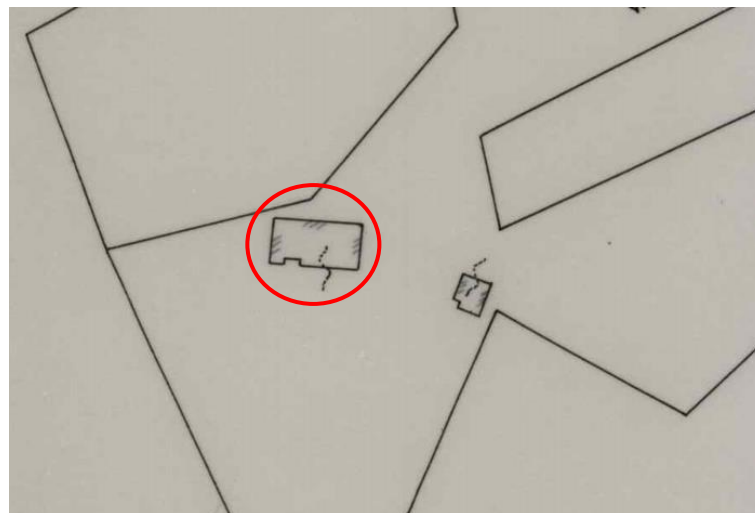
Topografische Militaire kaart 1900. Bron: topotijdreis.nl.

¹ Oorspronkelijke aanwijzende tafel. Beeldbank.cultureelerfgoed.nl

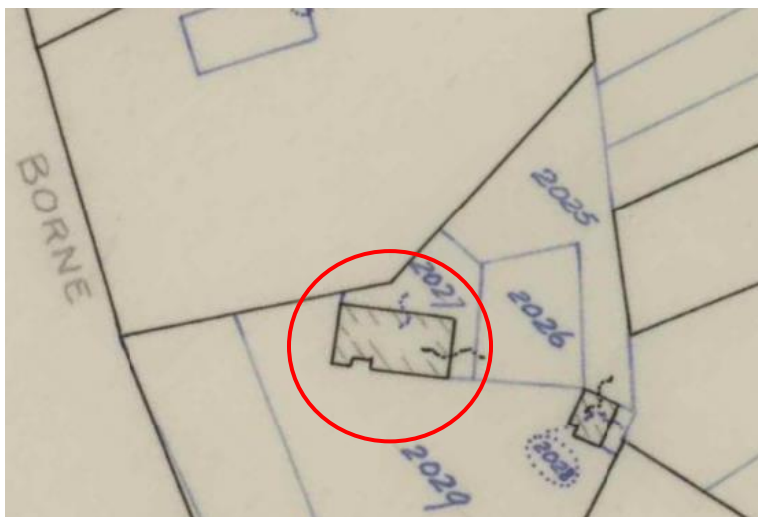
² Leggerartikelen, 7602, 757, 758 en 4656. Kadaster Archiefviewer.

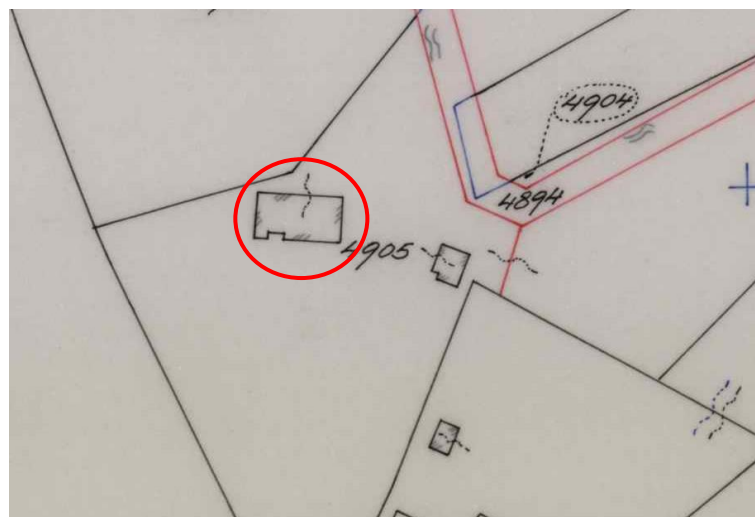
Topografische Militaire kaart 1956. Bron: topotijdreis.nl.

Kadastrale hulpkaart 1980. Bron: kadaster archiefviewer, nr 491.

Kadastrale hulpkaart 1967. Bron: kadaster archiefviewer, nr 415.

Kadastrale hulpkaart 1982. Bron: kadaster archiefviewer, nr 502.

Kadastrale hulpkaart 2005. Bron: kadaster archiefviewer, nr 5.

De boerderij is als hallenhuis gebouwd vóór 1830. Kenmerkend voor een hallenhuis zijn de driebeukige opzet, de constructie van ankerbalkgebinten en de korte rechthoekige plattegrond. Onder één dak bevonden zich de woonruimte, werkruimte en veestal. De ankerbalkgebinten verdeelden het gebouw in drie beuken en in de lengterichting in meerdere traveeën. De muren tussen de gebinten waren niet dragend en bestonden aanvankelijk uit hout of vitselstek. Het woongedeelte werd van het bedrijfsgedeelte gescheiden door een brandmuur met stookplaats. De brandmuur liep echter niet door tot aan de nok, maar slechts tot de verdiepingsvloer. Traditioneel stond deze brandmuur ter hoogte van de eerste travee. In de middenbeuk van het woongedeelte kwam de voordeur uit in de herd met de grote schouw. In een van de zijbeuken

bevond zich de kelder met opkamer, in de ander een slaapkamer en/of de geut. In het bedrijfsgedeelte bevond zich naast werkruimte een potstal.

Hallenhuizen werden voornamelijk rond de tweede helft van de achttiende eeuw versteend. Meestal vond de versterking plaats in verschillende fases. Eerst werd het woongedeelte versteend en later werd dan het stalgedeelte versteend.³ Het oudste metselwerk van Borne 46 dateert dus vermoedelijk uit de achttiende eeuw.

Vanaf de eerste helft van de negentiende eeuw werden hallenhuizen verbouwd tot langgevelboerderijen. Vaak werd hierbij de boerderij ook vergroot. De grootte van het woongedeelte van Borne 46 is opvallend. Hier staat de brandmuur namelijk ter hoogte van het derde travee in plaats van het eerste of tweede wat bij een traditioneel hallenhuis het geval is. Tevens wijkt de dakconstructie boven het woongedeelte af van de rest van het dak en bevindt zich een bouwnaad in het metselwerk van de achtergevel ter plaatse van het woongedeelte. Dit wijst erop dat het woongedeelte van de boerderij is vergroot in oostelijke richting. Tegelijk met deze vergroting is de boerderij ook verbouwd tot langgevelboerderij, waarbij de voordeur in de lange gevel werd geplaatst. Bij deze verbouwing is de huidige voorgevel verhoogd. Deze gevel is beduidend hoger dan de achtergevel. Door minstens één gevel te verhogen kon er makkelijk een raam en een deur in geplaatst worden, waardoor er meer lichttoetreding in het woongedeelte en eventueel ook in het bedrijfsgedeelte was. Soms werden de bestaande zijgevels een stuk naar binnen verplaatst om voldoende hoogte te creëren.⁴

³ 'Het stenen hallenhuis'. www.jantimmerscultuurhistorie.nl.

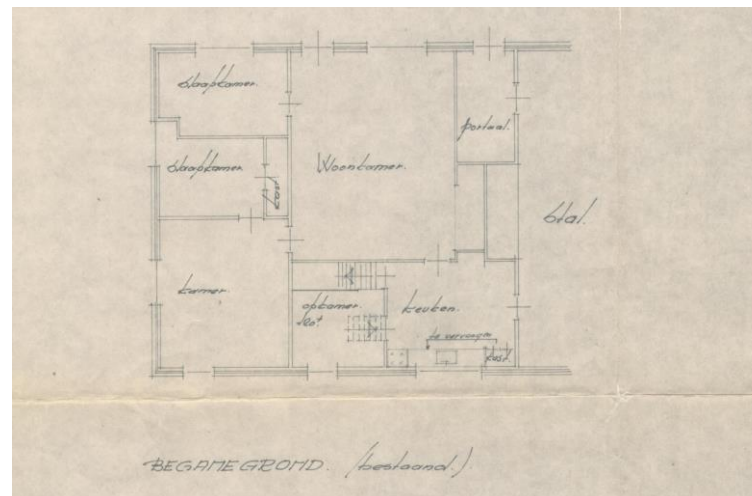
⁴ 'Langgevelboerderijen'. www.jantimmerscultuurhistorie.nl.

Aangenomen kan worden dat de vergroting van het woongedeelte en de verbouwing tot langgevelboerderij in de negentiende eeuw hebben plaatsgevonden, maar het exacte verbouwingsjaar is onduidelijk. Gelet op het metselwerk en de vensters is dit vermoedelijk in 1893 gebeurd en is het jaartalanker 1836 in de rechterzijgevel waarschijnlijk deels verkeerd aangebracht of verwijst dit bouwjaar naar een andere ingrijpende wijziging die is gedaan in de boerderij. Het kadastraal onderzoek heeft hierin niet meer duidelijkheid over kunnen verschaffen.⁵

Hoogstwaarschijnlijk is de inham in de voorgevel van de boerderij, die zichtbaar is op de kadastrale kaarten, rond 1927 dichtgezet en is tegelijkertijd de gevel links hiervan opnieuw opgetrokken in metselwerk in kruisverband. In dezelfde periode zijn er vermoedelijk delen van de kapconstructie vervangen. De rest van de voorgevel is later opnieuw opgetrokken in metselwerk in halfsteens verband, waarschijnlijk in het midden van de twintigste eeuw. Tegelijkertijd zijn de betonnen zesruits stalvensters aangebracht ter vervanging van een aantal staande gietijzeren zesruits vensters met getogen drieruits bovenlicht. Uit de bouwtekening van 1972 blijkt dat er op de locatie van de opkamer een badkamer en toilet is geplaatst. Tevens is bij die verbouwing de tussenmuur tussen de woonkamer en de keuken verwijderd.

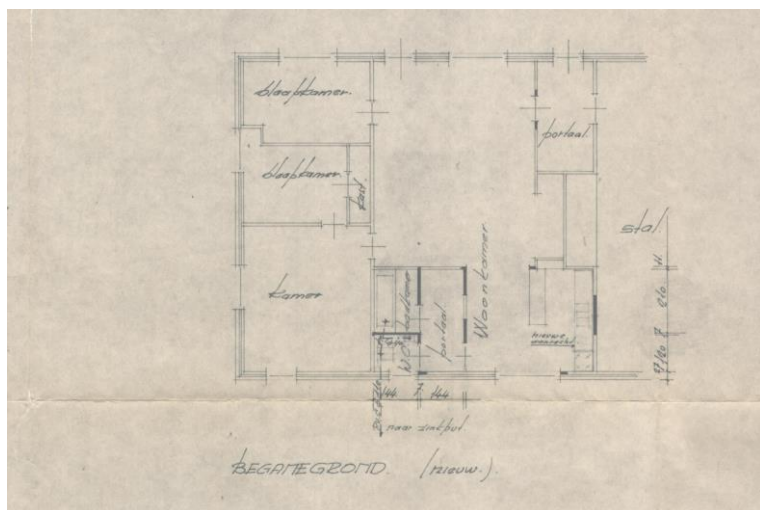
Uit een gesprek met de oud bewoonster blijkt dat het dak oorspronkelijk volledig gedekt was met riet. Gelet op de

boerenvlechtingen die aanwezig zijn in de kopgevels is dit heel aannemelijk. De pannenvoet is later aangebracht. Tevens was er voorheen een grotere boomgaard aanwezig aan de oostzijde van de boerderij. De dateringen van deze wijzigingen zijn onbekend.

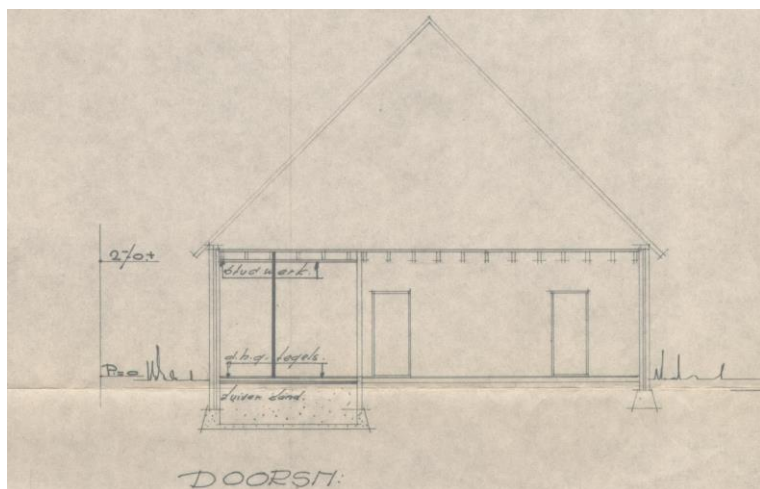

Bouwtekening begane grond bestaand uit 1972. Bron: BHIC.

⁵ Historische boerderijen van Peelland tot Land van Cuijk. Handreiking voor het behoud van het ruraal erfgoed. Timmers, J., Toebast J. en Bimmel M.

Bouwtekening begane grond nieuw uit 1972. Bron: BHIC.

Bouwtekening doorsnede nieuw uit 1972 ter plaatse van de opkamer. Bron: BHIC.

De eenlaags langgevelboerderij Borne 46 is gebouwd vanuit een rechthoekige plattegrond onder een met riet gedekt zadeldak met wolfseinden en aan de zuidzijde een pannenvoet van gesmoorde oude Hollandse pannen. Op de scheiding van woon- en bedrijfsgedeelte staat op de nok een gemetselde schoorsteen. De gevels van de boerderij zijn opgetrokken uit rode baksteen, deels in kruisverband en deels in halfsteens verband, en bevatten veel inboetwerk.

Voorgevel (zuidzijde)

Met de voorgevel wordt in dit rapport de lange gevel bedoeld die haaks aan de Borne is gelegen. De voorgevel van de boerderij is ingedeeld in een bedrijfsgedeelte aan de linkerkant en een woongedeelte aan de rechterkant. De voorgevel wordt beëindigd door een kort dakpannen overstek. De voorgevel is grotendeels opgetrokken in rode bakstenen in halfsteens verband. De linkerhelft van de voorgevel van het bedrijfsgedeelte is opgetrokken in rode bakstenen in kruisverband.

In het bedrijfsgedeelte bevinden zich van links naar rechts een betonnen latei, met daarop de tekst 'De oude Martinus Hoeve', waaronder zich inboetwerk van uit rode bakstenen in halfsteens verband met daarin een houten staldeur onder rollaag en een betonnen zesruits stalvenster onder rollaag bevinden. Uit de drie duimen blijkt dat in deze opening een dubbele staldeur aanwezig was. Rechts hiervan bevinden zich twee betonnen zesruits stalvensters onder rollaag, een dubbele houten staldeur onder betonnen latei en nog eens twee betonnen zesruits stalvensters onder rollaag. Ter hoogte van de dichtgezette inham bevinden zich drie muurankers in de gevel die de achterliggende constructie met het metselwerk verbinden.

In het woongedeelte bevinden zich van links naar rechts een vernieuwde houten paneeldeur met vierruits verdeling en bovenlicht onder rollaag, een vernieuwde dubbel vierruitsvenster met tweeruits bovenlicht onder rollaag met keramische raamdorpelstenen met aan weerszijde een schijnluik, een vernieuwde houten paneeldeur met bovenlicht onder rollaag en een vernieuwde dubbel vierruitsvenster met tweeruits bovenlicht onder rollaag en met keramische raamdorpelstenen met aan weerszijde een schijnluik. De vernieuwde deuren en vensters bevinden zich in de in het midden van de twintigste eeuw bij het opnieuw optrekken van de gevel aangebrachte gevelopeningen. Bij het vernieuwen zijn de indelingen van vensters en deuren gewijzigd.

Voorgevel.

Stal deur en betonnen zesruits stalvensters.

Betonnen zesruits stalvenster.

Dubbele staldeur onder betonlatei.

Paneeldeur met bovenlicht.

Voordeur.

Dubbel vierruits vensters met tweeruits bovenlicht.

Linkerzijgevel (westzijde)

De linkerzijgevel is vermoedelijk vóór 1830 opgetrokken in rode handvorm baksteen zonder metselverband met een kalkvoeg. In de gevel is veel inboetwerk aanwezig. De gevel wordt beëindigd met een boerenvlechting en een kort rieten overstek. Van links naar rechts bevinden zich twee vernieuwde houten staldeuren onder betonlatei en een betonnen zesruits stalvenster. Aan de sporen in het metselwerk is afleesbaar dat de openingen zijn verbreed door een opening uit de gevel te zagen. Rechts boven de middelste staldeur bevindt zich een stalen ligger haaks in de gevel. Op de eerste verdieping is een houten hooiluik onder rollaag en met bakstenen dorpelstenen aanwezig. Rechts in de gevel is een verticale bouwnaad in het metselwerk aanwezig, hieruit blijkt dat de voorgevel later tegen de linkerzijgevel is gezet.

Ter hoogte van de eerste verdiepingvloer bevinden zich vier muurankers die de achterliggende constructie met het metselwerk verbinden.

Linkerzijgevel.

Staldeur onder betonlatei.

Linker gedeelte van de linkerzijgevel.

Later aangebracht betonnen zesruits stalvenster in linkerzijgevel.

Staldeur onder betonlatei.

Verticale bouwnaad in het metselwerk.

Verticale bouwnaad en boerenvlechting.

Achtergevel (noordzijde)

De achtergevel is grotendeels vermoedelijk vóór 1830 opgetrokken uit rode handvorm baksteen zonder metselverband met een kalkvoeg. Het linker gedeelte van de gevel is bij de vergroting van het woongedeelte in de negentiende eeuw opgetrokken in rode handvorm baksteen in kruisverband met een kalkvoeg. In de hele gevel is veel inboetwerk aanwezig, uit diverse perioden. De achtergevel wordt beëindigd door een kort rieten overstek. Links in de gevel, in het eerste travee, bevindt zich een later aangebracht houten zesruits schuifvenster onder rollaag en met een betonnen dorpelsteen. Aan de rechterzijde hiervan bevindt zich een bouwnaad in het metselwerk op de grens van de verlenging en de oorspronkelijke gevel. Rechts hiervan zijn, vermoedelijk in de jaren zeventig van de twintigste eeuw, een houten toiletvenster en een houten bijkeuken venster aangebracht. Rondom de vensters bevindt

zich veel inboetwerk uit dezelfde periode. Daarna volgt een later ingebracht houten drieruits venster onder rollaag en met bakstenen raamdorpelstenen. Hieronder bevindt zich een smallere rollaag, die duidt op een oudere gevelopening. Hierna volgen twee later aangebrachte betonnen zesruits vensters onder rollaag, een houten staldeur onder betonnen latei en vijf betonnen zesruits vensters. De ventilatieopeningen onder de stalvensters zijn dichtgezet vanuit het interieur. Aan de sporen in het metselwerk is afleesbaar dat de openingen in deze gevel zijn verbreed of later zijn gerealiseerd door een opening uit de gevel te zagen. Ter plaatse van de houten staldeur en het venster rechts bevindt zich veel inboetwerk, vermoedelijk was hier een dubbele staldeur aanwezig. Waarschijnlijk was ter plaatse van het venster rechts hiervan, waaronder zich veel inboetwerk bevindt, een staldeur aanwezig. Ter hoogte van de eerste verdiepingsvloer bevinden zich zes muurankers die de achterliggende constructie met het metselwerk verbinden.

Achtergevel.

Houten zesruits venster en metselwerk uit het eind van de negentiende eeuw.

Houten drieruits venster.

Bouwnaad, toiletvenster en badkamerraam.

Betonnen zesruits stalvensters onder rollaag.

Staldeur en betonnen zesruits vensters.

Betonnen zesruits stalvensters.

Rechterzijgevel (oostzijde)

De rechterzijgevel is vermoedelijk in de eind negentiende eeuw opgetrokken uit rode handvorm baksteen in kruisverband met een vernieuwde cementshoudende knipvoeg. De gevel wordt beëindigd met een boerenvlechting en een kort rieten overstek. Op de begane grond bevinden zich twee oorspronkelijke gepende schuifvensters met bovenlicht en roedeverdeling onder anderhalfsteense rollaag met aan weerszijde schijnluiken. Het linker schuifraam heeft een 15-ruits roedeverdeling met 10-ruits bovenlicht en het rechter venster heeft een 12-ruits roedeverdeling met een 8-ruits bovenlicht. Centraal op de eerste verdieping bevindt zich een gepend houten kozijn ingevuld met verticale houten delen aan de onderzijde en een tweeruits houten venster aan de bovenzijde, vermoedelijk bevond zich hier een hooiluik. Aan weerszijde hiervan bevindt zich een klein gepend houten venster. Ter hoogte van de eerste verdiepingvloer bevinden zich vier jaartalankers met 1836 erop die de achterliggende constructie met het metselwerk verbinden.

Rechterzijgevel.

Eerste verdieping rechterzijgevel.

Gepend houten kozijn.

Rechterzijde van de rechterzijgevel.

Gepend kozijn.

Interieur

Door de bouwvalligheid van het pand was de zolder van het bedrijfsgedeelte niet toegankelijk.

De indeling van het interieur van de boerderij dateert grotendeels uit de negentiende eeuw, wanneer het woongedeelte is verlengd en het hallenhuis is omgebouwd naar langgevelboerderij. Aan de zuidzijde bevindt zich de entree waaraan aan de westzijde het bedrijfsgedeelte is verbonden. Aan de noordzijde bevindt zich de keuken. Aan de oostzijde bevinden zich de woonkamer, drie zijkamers en de toenmalige opkamer die in de jaren zeventig verbouwd is tot toiletruimte en badkamer. Vermoedelijk heeft de kopgevel van het hallenhuis voor de uitbreiding in de negentiende eeuw ter hoogte van de wand tussen de woonkamer en de twee zijkamers gestaan. Via de trap die gelegen is in de hal naast de keuken is de eerste verdieping te bereiken. Aan de oostzijde van de verdieping bevinden

zich drie slaapkamers. De interieurafwerking van het woonhuis dateert voornamelijk uit het vierde kwart van de twintigste eeuw, met enkele uitzonderingen. De geometrische tegelvloer in de woonkamer dateert uit het tweede kwart van de twintigste eeuw. In een van de zijkamers ligt eveneens een geometrische tegelvloer, uit dezelfde periode. Een andere zijkamer heeft een vloer van afwisselend rode en gesmoorde plavuizen. In de schouw in de woonkamer bevinden zich, in een later gemetselde nis, enkele schildpadtegels, te dateren tussen 1750 en 1930. Bij de toiletruimte en badkamer zijn in de jaren zeventig Bruynzeel paneeldeuren uit de eerste helft van de twintigste eeuw gebruikt, wellicht afkomstig van elders uit de boerderij. De afwerking van het interieur van het bedrijfsgedeelte dateert grotendeels uit de tweede helft van de twintigste eeuw.

De constructie van de begane grondvloer in het bedrijfsgedeelte bestaat uit rondhouten, machinaal gezaagde en stalen balken die de krachten afdragen op de muur. Aan de oostzijde in het bedrijfsgedeelte is nog één travee waar zich geslagen balken bevinden, deze balken worden ondersteund door stalen stutten. In de geslagen balken zijn veel sleuven aanwezig. Mogelijk zijn het hergebruikte of bewerkte balken.

De dakconstructie van het bedrijfsgedeelte bestaat uit een drie Hollandse spanten met een gordingenkap met rondhouten sporen. De Hollandse spanten bestaan uit geslagen, rondhouten en machinaal gezagen onderdelen, hieruit blijkt dat de dakconstructie meerdere keren is aangepast. De geslagen onderdelen komen mogelijk uit de eerste bouwfase. De gemetselde brandmuur op de zolder loopt niet door tot het dak, wat kenmerkend is voor een hallenhuis. De rondhouten gordingenkap boven het

woongedeelte wordt ondersteund door vijf rondhouten Hollandse spanten met aan zijdes schoren. De onderdelen zijn verbonden door ijzeren toognagels. Door het verschil in constructie, en het feit dat het woongedeelte van de boerderij groter is dan een traditioneel hallenhuis, wordt vermoed dat het woongedeelte van de boerderij met één travee verlengd is.

Entree.

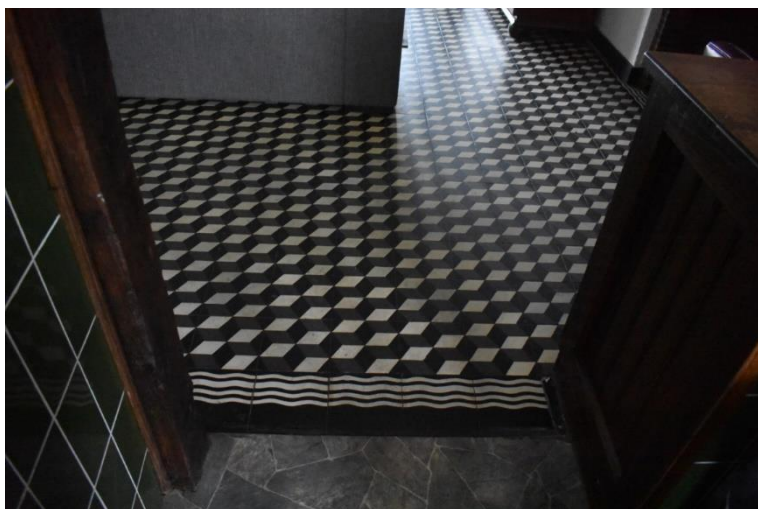
Keuken.

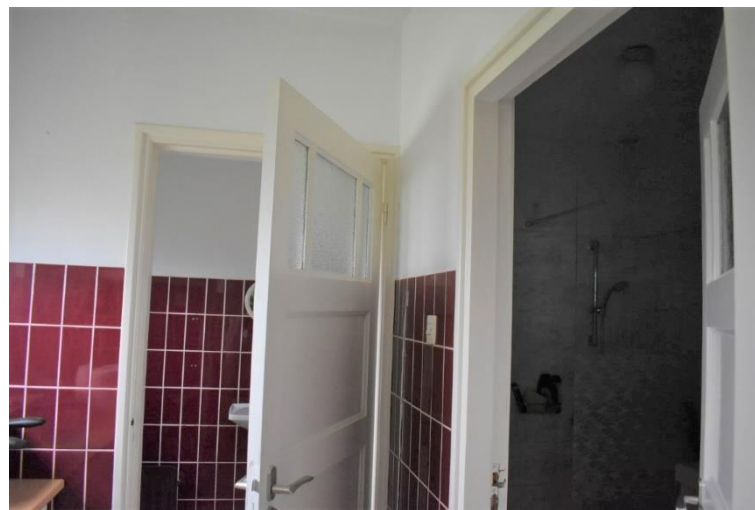
Woonkamer.

Een later gemetselde nis met enkele schildpadtegels, te dateren tussen 1750 en 1930.

Geometrische tegelvloer in de woonkamer uit het tweede kwart van de twintigste eeuw.

Achterbouw en toiletruimte.

Slaapkamer.

Vloer van afwisselend rode en gesmoorde plavuizen in zijkamer.

Geometrische tegelvloer in de zijkamer uit het tweede kwart van de twintigste eeuw.

Stalruimte houten constructie.

Stalruimte geslagen houten constructie.

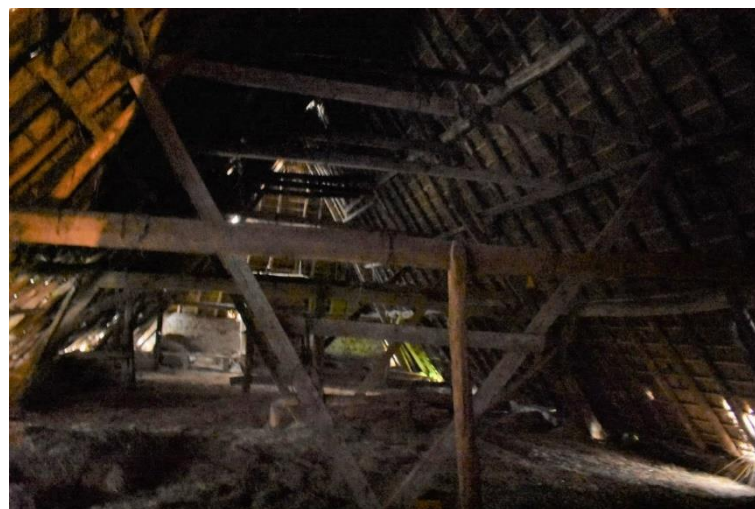
Stalruimte met rondhoutenconstructie.

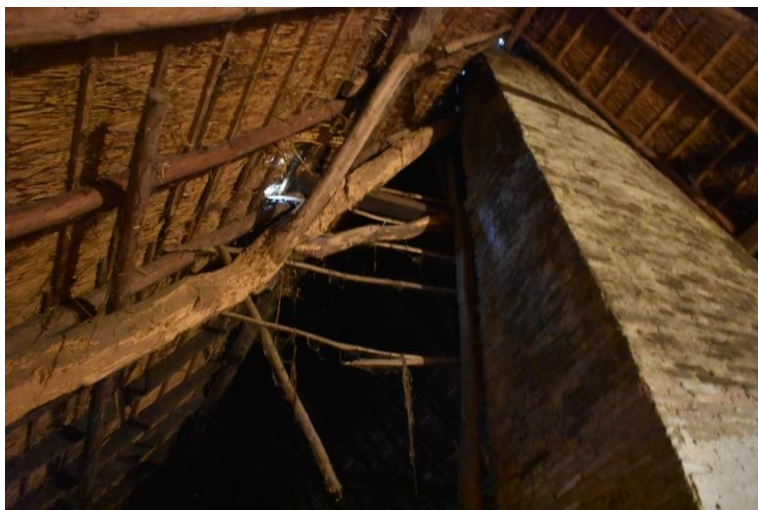
Vermoedelijk restant van de inham in de voorgevel.

Stalruimte machinaal gezaagde houten constructie.

Spanten ter plaatse van het bedrijfsgedeelte.

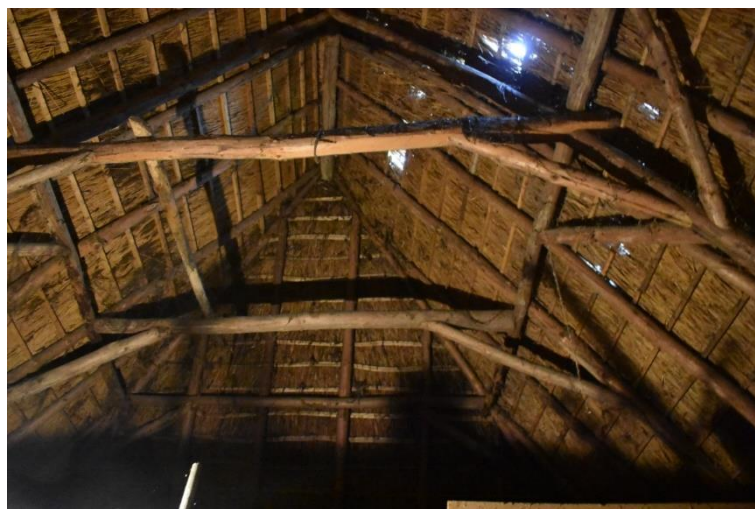
Gemetseld rookkanaal.

Rondhouten spanten ter plaatse van het woongedeelte.

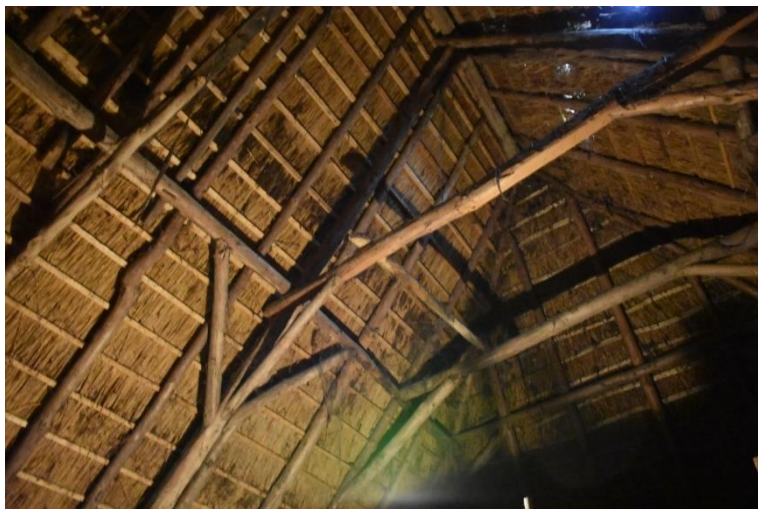
Gemetselde brandmuur en rookkanaal.

Rondhouten spanten ter plaatse van het woongedeelte.

Rondhouten spanten.

Rondhouten spanten.

Waardering

Deze waardering is opgesteld aan de hand van de waarderingscriteria voor de bouwkunst van de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed.

De waardering heeft betrekking op de boerderij Borne 46.

Cultuurhistorische waarden

Borne 46 is cultuurhistorisch van belang als uitdrukking van de sociaaleconomische en agrarische ontwikkeling van Schijndel en dan met name het gehucht Borne. De boerderij is tevens van hoge cultuurhistorische waarde als voorbeeld van de doorontwikkeling van een hallenhuis tot langgevelboerderij.

Architectuur- en kunsthistorische waarden

Borne 46 is architectuurhistorisch van belang als voorbeeld van een tenminste uit 1830 daterend hallenhuis dat in de negentiende eeuw verbouwd is tot langgevelboerderij met een nog herkenbare hoofdvorm en kenmerkende plattegrond. Als gevolg van verschillende verbouwingen en modernisering aan het exterieur en aan het interieur zijn echter veel van de architectuurhistorische details van het exterieur en interieur verloren gegaan. Er is daardoor sprake van beperkte architectuurhistorische waarde. De spantconstructie, de geslagen balken in het bedrijfsgedeelte, de brandmuur en het rookkanaal zijn vanwege hun ouderdom van hoge bouwhistorische waarde. Tevens zijn de rechterzij-, linkerzij- en achtergevel van hoge bouwhistorische waarde. De geometrische tegelvloeren en de schildpadtegels in de schouw zijn van kunsthistorische waarde.

Situationele en ensemblewaarden

Borne 46 is van betekenis als onderdeel van het historische gehucht Borne. De situering van de boerderij met de nok haaks aan de straat, op ruime afstand van de straat is sinds tenminste 1830 niet gewijzigd en verleent het object situationele waarde. Tevens is de boerderij in samenhang met de omliggende boerderijen van beeldbepalende betekenis voor de omgeving.

Gaafheid en herkenbaarheid

De hoofdvorm van het object is ondanks de wijzigingen herkenbaar gebleven. Omdat de boerderij een lange geschiedenis kent zijn onderdelen van het exterieur meerdere malen gewijzigd, wat bijdraagt aan de historische gelaagdheid van het pand. De noord- en westgevel dateren vermoedelijk uit de oorspronkelijke versteningsfase van het hallenhuis. De oostgevel en het linker gedeelte van de noordgevel zijn bij de vergroting in de negentiende eeuw opgetrokken. De zuidgevel is opgetrokken in het midden van de twintigste eeuw en bevat nog grotendeels de oorspronkelijke, maar gewijzigd ingevulde, gevelopeningen. In de oostelijke gevel zijn de oorspronkelijke gevelopeningen en gepende kozijnen nog aanwezig. In de andere gevels zijn de oorspronkelijke gevelopeningen als gevolg van renovatiewerkzaamheden verloren gegaan. Enkele onderdelen van de gebint- en spantconstructie, het rookkanaal en de brandmuur dateren als oorspronkelijke onderdelen van het hallenhuis tenminste van vóór 1830.

Zeldzaamheid

Vanwege de leeftijd van de boerderij in relatie tot de cultuurhistorische-, architectuurhistorische- en situationele

waarde is sprake van relatieve zeldzaamheid op lokaal niveau.